

PROTEIN



časopis YMCA v ČR

2/2008, ročník X

15 Kč / 0,5 €



Mistři, mistři!
korfbalisté YMCA Znojmo umí

City Action
Praha patřila mladým!

Festival YMCA Europe 2008
7000 mladých ymkařů z celého světa v Praze



Jo, léto je léto... v pochmurnějších podzimních dnech si můžeme připomenout uvolněné prázdninové okamžiky... ;-)

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Andrea Hudáková
Pavel Hušek
František Kroužil
David Strádal

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 9. 2008
Uzávěrka příštího čísla: 20. 10. 2008



Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 28 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava–Poruba, YMCA Polička, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

druhé číslo na začátku desátého měsíce roku... to je tedy panečku výsledek! No ale co naděláme... nebo naděláme? Máte-li někdo nápad, tak sem s ním. Zkrátka zatím to vypadá tak, že v okamžiku, kdy se sejdou dosatatečný počet příspěvků, tak vyjde číslo. Problém je v tom, že některé je mezitím nutno vyřadit, neb jsou již tak zastaralé, že jejich vydání by nemělo smysl. Tíme se tedy počet opět snižuje, takže je z toho lehce začarovaný kruh - „vezměte kruh, polaskejte se s ním a změní se vám v bludný kruh...“, jak praví klasik.

Přesto je číslo, které držíte v ruce zajímavé.

Jeho tématem je Festival YMCA Europe 2008, který proběhl v srpnu v Praze a opravdu se mooooc vydařil. Myslím, že spokojeni byli všichni - organizátoři, účastníci, dobrovolníci, veřejnost (i úředníci, kteří dohlíželi např. nad způsobem využití nám půjčených náměstí v rámci City Action). Jaký festival byl se dozvíte z různých úhlů pohledu jednotlivých autorů příspěvku - jinak aktivních dobrovolníků festivalu. Kristina Beruška Ambrožová připravila také velkou anketu s dobrovolníky, takže těch názorů najdete opravdu široké spektrum.

Nejen festivalem byl však ymkař v poslední době živ. Velkou událostí jsou úspěchy YMCA Znojmo v korfbale. K jejich výkonům lze jen GRATULOVAT!

Můžete se těšit na druhé pokračování Deníku trosečníka, zdá se být stále zajímavější, takže jsem se rozhodl zveřejnit i třetí pokračování v dalším čísle, pokud však samozřejmě další číslo Proteinu vůbec vyjde. Ale to už je na vás. ;-)

Tensingáři si určitě rádi připomenou letošní tensingový tábor, alébrž TSCZ v Holčovicích nesoucí název Beat of Life prostřednictvím reportáže jednoho z nich, vystupujícího pod přezdívkou Dave :).

Další novou tvář, která přispěla do Proteinu je Denisa Dohányosová z YMCA Praha, která se nebála napsat o čarodějnicích na Jižáku.

Dlouhé sychravé podzimní a zimní večery jsou před námi. Pokud byste se chtěli na chvíli dostat z nudného surfování po netu, pak můžete zkusit napsat něco, co může potěšit ostatní ymkaře, něco co jste zažili v YMCA nebo něco inspirativního i mimo ni. Zahřeje vás pak nejen pocit smysluplně využitého času, ale i příznivé reakce kamarádů, kteří si váš článek přečtou v papírovém či elektronickém vydání.

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

- 2** **Letošní mezinárodní tábor**
Přemysl Poňka
- 3** **Třetí v Evropě a čtvrtí na světě!**
Aladár Dančo
- 4** **Festival YMCA Europe 2008**
Jaroslav V. Hynek
- 6** **Jeden den festivalu očima dobrovolníka**
David Strádal
- 9** **Anketa s dobrovolníky festivalu**
Kristina Ambrožová
- 14** **City Action dopadla na jedničku**
Jaroslav V. Hynek
- 16** **Deník trosečníka II**
Aleš Jakubec
- 21** **Double, double... Mistři, mistři!!!**
Martin Žák
- 23** **Česká prezentace na Festivalu YE 2008**
Jaroslav V. Hynek
- 24** **Outdoor & scouting na City Action**
David Veve Vlašic
- 26** **Beat of Life**
Dawe :)
- 28** **Čarodějnice na Jižáku**
Denisa Dohányosová
a mnoho jiného...

Letošní mezinárodní tábor YMCA ve Vaumarens

Proti klidným vodám jezera Neuchatelského se mírně sklání stráň. Na ní mezi zlatým obilím na jedné straně a modrým lesem na druhé jsou rozsázeny strany tábora, v němž vládne ještě pohádkové ticho, jako u „Šípkové Růženky“.

Rázem o 6.30 hod ozve se budíček. Rozléhají se úder srdce na zvon, jenž volá hochy k denní činnosti a zábavě. Slunné jitro vítá nás, když do jednoho scházíme se k rannímu cvičení, po kterém přijdou vhod svěží sprchy v pěkně zařízených umývárkách. Před snídaní jest čtvrt hodiny „tichá chvilka“, každý čte z Bible a vzdává díky Bohu.

Následuje snídaně, která potvrzuje, že máme všichni zdravé zažívací ústrojí: 150 až 200 litrů kakaa a spousta chleba mizí v našich útrokách. Pak úklid a prohlídka stanů, denní úvaha s rozpravou. Zbytek času dopoledne uběhne ve hrách a sportu všeho druhu. Nejnapínavější bývá boj na fotbalovém hřišti, které se stává svědkem urputných zápasů mezistanových. Mnozí z nás nacházejí vrcholný požitek v modrých vlnách jezera, za nímž v dále běhají se Alpy se svými obry. Tak plyne den, s rozdílem odlišného okolí, stejně příjemně jako v našich táborech na Oravě a Sázavě, na které vždy rád vzpomínám.

Mezinárodní tábor má ovšem také své vážné úkoly. Byly dány k úvaze otázky:

1. Má dnešní mládež ideály?
2. Ježíš v denním životě mladých mužů.
3. Světové poměry deset let po válce.
4. Světové hnutí křesťanské mládeže.

Tyto otázky byly řešeny v menších skupinách a delegáti mluvili každý o poměrech ve své vlasti. Tak byl nashromážděn materiál velmi bohatý, který očekává ještě zpracování, aby mohl přinést důležité závěry.

Mezinárodní tábor ve Vaumarens, na němž se účastnilo 17 národů se 150 členy, byl zahájen heslem: „Aby všichni jedno byli“. Když jsme se rozcházeli s pamětními pochodněmi v ruce, tu 150 úst a souhlasně 150 srdcí promluvílo: „Odcházíme od tohoto táborového ohně s vědomím, že jako různé národnosti se rozejdeme s rozhodnutím, že založíme hlubší, věrný život v Ježíši Kristu, v zájmu nadšení, jež slouží světovému míru a všeobecnému lidství.“

K závěru malé porovnání a poučení, které jsem si vzal z ciziny. Shledal jsem, že křesťanství se těší zde velké úctě a není nikoho, kdo by hleděl na křesťany jako zpátečníky, jak tomu často bývá u nás, kde nevěra a pokrok bývají neprávem ztožňovány. Nesmíme si proto mysliti, že ti, kteří se honosí svou pokrokovostí a nevěrou, jsou hlubocí myslitelé, ti druzí však zaostalci. Zde v mezinárodním táboře jsme se znovu přesvědčili, že se nacházíme na správné cestě. YMCA vede k lásce k přírodě, utužuje a otužuje našeho ducha a tělo; a jejím cílem je sloužiti světovému míru a lidství v duchu křesťanství a bratrství.

*Přemysl Poňka
převzato z Táborového zpravodaje YMCA,
roč. IV., č. 8, 1928, s. 3-4*



FOTO: ARCHIV YMCA

Třetí v Evropě a čtvrtí na světě!

Korfbalisté reprezentace ČR hráli 6. - 7. 4. 2008 v Nizozemí ve městě Schijndel na Světovém poháru v korfbalu do 16 let. Tohoto turnaje se účastnilo 10 zemí z celého světa.

Český reprezentační tým byl složen z šestnácti hráčů a to osm hráčů bylo z YMCA Znojmo a osm hráčů z jiných republikových týmů z Kolína, Brna, Třeboně a Bělé pod Bezdězem.

Češi na turnaji sehráli 10 zápasů, kdy poslední z nich byl finálový o třetí a čtvrté místo. Nejtěžším soupeřem bylo Nizozemí a Belgie, kteří mají stotisícovou hráčskou základnu, tito potvrdili roli favorita.

Naši v zápasech proti nim ukázali, že jsou velmi dobří hráči a drželi s nimi při hře krok. První rána pro český tým padla, když se hned v prvním zápase po deseti minutách zranil Petr Kovalovský, dále onemocněla Soňa Sapíková a Drahoslav Kovalovský měl problémy se starým zraněním kolene. To velmi zatížilo ostatní, protože trenéři nemohli, hráče tak často střídat.

V postupových zápasech porazili rovněž tým Taiwanu 5:4, a když s nimi hráli finálový zápas o třetí a čtvrté místo již jim nestačily síly na to, aby vítězství obhájili. Tudíž pro český tým zůstala bramborová medaile. Za našimi hráči zůstaly země jako Rusko, Slovensko, Německo, Polsko, Španělsko a Velká Británie.

Český tým určitě na turnaji neudělal žádnou ostudu, obsadil čtvrté místo na světě a třetí místo mezi evropskými týmy. Pro YMCA Znojmo to byl obrovský úspěch. Tímto bychom chtěli poděkovat všem ymkařům za dlouholetou podporu znojemské YMCA.

Sestava:

kapitán Jan Chlumský, Drahoš a Petr Kovalovští, Jan Šedý, Jakub Novotný, Vašek Vaškovský, Benjamin Islami, Patrik Nguyen, Soňa Sapíková, Michaela Hromčíková, Markéta Hegová, Denisa Čejková, Tereza Paďouková, Michaela Podnecká, Katka Michalová, Monika Jeřábková

Trenéři z YMCA Znojmo:

Lenka Dančová
Aladár Dančo



FOTO: YMCA ZNOJMO

Výsledky:

1. Nizozemí
2. Belgie
3. Taiwan
4. Česká republika
5. Rusko
6. Španělsko
7. Německo
8. Anglie
9. Polsko
10. Slovensko

Korfbalisté YMCA Znojmo se probojovali také do korfbalového finále ČR, které se konalo dne 17.5.2008 v Prostějově ve sportovní hale RG a ZŠ na Studentské ulici. Jak to dopadlo se můžete dočíst v dalším článku tohoto čísla!

Aladár Dančo, YMCA Znojmo



**Festival YMCA
Europe 2008**

Po mnoha měsících napjatého očekávání vypukl 3. srpna Festival YMCA Europe 2008 v Praze. Sjelo se na něj 7000 účastníků z 54 zemí světa a bylo to opravdu velkolepé. Pražské Výstaviště zažilo neuvěřitelnou směs jazyků, hudby, tanců, workshopů, sportů, her a spoustu dalšího.

Především byl ale celý festival naplněn výbornou přátelskou a otevřenou atmosférou. Všechno bylo velmi dobře zorganizováno a zabezpečeno a účastníci byli opravdu ohleduplní a uvědomělí, takže vše probíhalo hladce.

Ukázalo se, že YMCA umí uspořádat velkou akci a že ymkaři jsou aktivní lidé, kteří umí bavit nejen sebe, ale rádi si připraví něco i pro druhé. Každý festival je především o setkání, atmosféře a to lze jen těžko předat slovy... snad budou výmluvnější fotografie - nejlépe na www.ymca.cz. Ale pořádně si festival užijete jen na vlastní kůži, takže se těšte na rok 2013!

J. V. Hynek

YMCA Europe festival 2008 „Real Life!“

z pohledu dobrovolníka, line-managera

Strahov: „Máme tu člověka, co není na seznamu!“
Kajetánka: „Ta skupinka se nám sem už nevejde..“
Takové a jim podobné věty mi zněly neutuchajícími hovory v prvních dvou předfestivalových dnech v podstatě bez přestávky.

Měl jsem to potěšení být dobrovolníkem na YMCA Europe festival 2008 a zároveň nahlédnout za oponu a spolupodílet se na udržování hladkého průběhu celé akce.

Pohled můj a všech, kteří se aktivně podíleli na fungování festivalu bude zřejmě dosti odlišný. Vidíme a viděli jsme nešváry a trable, které se během festivalu vyskytly a kterých si běžný návštěvník ani nemohl všimnout. A přesto, toto setkání lidí z celého světa jsme si neužili o nic méně, nežli ostatní.

Den před zahájením jsme měli se všemi dobrovolníky sraz ve festivalovém kostele, který se tyčil nad celou vesnicí, na velkolepém proslovu všech line-managerů, kteří nás následujících 9 dní vedli. Bylo nám řečeno, že jsme tu od toho, abychom pomohli všem účastníkům, aby mohli tuto jedinečnou událost prožít co nejlépe a aby jejich pobyt ve vesnici byl co nejpříjemnější. Znamená to snad, že my sami si festival užít nemůžeme? Nikoliv, pouze z jiného pohledu!

Festival měl účastníkům přinést možnost se setkat se svými vrstevníky z celého světa, povětšinou ze stejné organizace a stejného vyznání. Návštěvníci si pak měli odnést spoustu krásných zážitků, nových přátelství a nových zkušeností či dovedností. Myslím si, že z toho pohledu byl festival úspěšný i mezi řadami dobrovolníků a managerů.

Ze své osobní pozice mohu říci, že jsem se nikdy neseznámil s tolika lidmi během tak krátké doby, a věřím, že přátelství, kterých jsem nabyl, mi vydrží alespoň na několik hezkých, přátelských emailů. Taktéž práce na natolik složité akci mi dala do života zkušenost, kterou nelze získat každý den, a kte-



rykoliv pracovník či dobrovolník může být právem hrdý na svůj certifikát jako ohodnocení jeho týdenní snahy. A krásné zážitky? Ty přichází s předchozími dvěma sami. I když jsem se sám festivalu v řadách návštěvníků neúčastnil, kolektiv lidí okolo mě vždy vytvořil nádhernou atmosféru, na kterou budu ještě dlouho vzpomínat s úsměvem na tváři.

Má úloha spočívala v pomoci s koordinací a prací s českými a slovenskými dobrovolníky pod vedením Marušky Čaškové, která měla všechny tyto lidičky na starost. Sešlo se nás na sto, což byla necelá třetina všech dobrovolníků na festivale, kteří dorazili z necelých dvaceti zemí.

Každý plnil malou roli, ale společně jsme vytvořili pevný řetěz, a já jsem hrdý, že jsem mohl být jedním z jeho článků. Bylo až neuvěřitelné, jak dokázala jedna myšlenka spojit „celý svět“ v jeden veliký živel.

Pevně doufám, že budu mít v roce 2013 možnost se opět zúčastnit tohoto jedinečného projektu, ať již jako účastník nebo jako dobrovolník. A každému vřele doporučuji, aby neváhal a nelitoval času ani financí a příště se vydal za námi, s námi, opět, poznávat tak jako my letos, co je to skutečný „Real Life!“

Filip Rajnoch



Jeden den YMCA EUROPE Festivalu 2008 očima festivalového dobrovolníka

3.-11.8. 2008 probíhal v Praze v prostorách Výstaviště YMCA EUROPE Festival 2008, kterého se účastnilo na 7000 Ymkařů nejen z celé Evropy, ale i z celého světa. Aby vůbec taková akce byla schopna fungování, tak kromě hlavních organizátorů festivalu, pomáhalo i mnoho desítek dobrovolníků – tzv.: Volunteer's. Dobrovolníci byli rozděleni do několika skupin podle pracovního zaměření: Accommodation, Security, Jumper, Information,....

Otvírám oči a rukou se snažím vypnout zvonění budíku. Dnes mě čeká dlouhá služba na „Main Gate for Car“. Rychle snídám a do batohu balím „Dobrovolnické tričko“. Již v 9:00 hodin musím být připraven na „Technické bráně“, kde mi koordinátoři dobrovolníků předají vysílačku, vjezdové listy a vjezdové karty pro auta do areálu Výstaviště. V 9:05 již držím v rukou vysílačku a dozvídám se o prvních problémech, které budu v době své služby na bráně řešit – je nedostatek vjezdových karet – někdo je asi zapomněl vrátit. Obeznamen se všemi instrukcemi se vydávám k hodně vzdálené „Main Gate for Car“.

Měl jsem štěstí, že zrovna jel kolem festivalový řidič Lukáš a dlouhou cestu k bráně jsem si odbyl během 5 minutek jízdou ve festivalové dodávce =) Na bráně naštěstí hlídal ještě také sekuriťák přímo z Výstaviště se svým velkým hafanem. Ten mi půjčil židli, do které jsem se příjemně usadil. Všude klid, nikde nikdo - už jsem si říkal, že si snad budu moci i zdřímnout, když v tom u závory zaburácel motor nákladního auta. Následovalo klasické odbavení – pozdravit, zeptat

se kdo je, kam jede, s čím jede a proč. Pokud měl oprávnění pro vjezd, tak předat čipovou vjezdovou kartu, kterou se otevřela závora a do vjezdového listu zapsat SPZ auta, název firmy a číslo zapůjčené vjezdové karty. Pokud oprávnění pro vjezd nebylo, či bylo „podivné“, přišla ke slovu vysílačka, s jejíž pomocí se dopátrávalo, kdo si toto auto objednal. V tom horším případě zůstala závora zavřená a auták musel řídit zpátečku. =)

Chvilí před časem oběda v najednou přijelo k závoře několik aut naráz. Padla kosa na kámen – došly vjezdové čipové karty. Ještě ke všemu většina těch aut přivázela potřebné ingredience na oběd pro všech 7000 účastníků festivalu. Někteří řidiči již pomalu začali ztrácet nervy a atmosféra houstla - ale vše dobře dopadlo a podařilo se vyřešit problém ke spokojenosti všech... a hlavně ke spokojenosti všech strážníků. Oběd mi na stanoviště donesl můj manažer Dirk, který koordinoval Jumper's. Funkce a práce Jumperů, mezi které jsem patřil i já, by se dala shrnout českým ekvivalentem „děvče pro všechno“. A opravdu sousloví „pro všechno“ se na toto místo

hodí. Zažil jsem roznášení obědů po celé Praze, hlídkování na Main Gate, koordinaci účastníků v době stravování, i sbírání a uklízení odpadků. =) Každopádně na doneseném obědě jsem si pochutnal a pokračoval ve své službě na bráně. Kupodivu odpoledne proběhlo rychle. Navíc při tomto krásném počasí a pod modrou oblohou jsem se i neúmyslně dosti opálil. =) Když se blížila čtvrtá hodina odpolední, tak jsem si vysílačkou zavolal o vystřídání a za chvilku jsem předával „svůj úřad na Main Gate for Car“ dalšímu z řad Jumperů.

Zpátky do prostoru konání festivalu jsem to vzal poklusem, protože jsem chtěl stihnout některé koncerty na TenSing stage. Cestou jsem se ještě stavil ve stanu dobrovolníků a zapsal si služby na další den, za „vysloužené“ žetony pro osvěžení v horkém dni zakoupil nanuk a pak hurá na koncerty TenSingů z celé Evropy. Koncerty jednotlivých TenSingů byly opravdu excelentní (například TS BB).

Pod podiem ve víru hudby zbyl i čas popovídat s přáteli, kteří na festivale také pomáhali jako dobrovolníci. Po dávce TS koncertů jsem se vydal na průzkum festivalové vesnice. Někde tu také měl vést jeden workshop můj kámoš, který přijel do Prahy z Ymkou z Irska. Chvilí trvalo než jsem ho našel, protože festivalová vesnice byla rozsáhlá a hlavně úplně nadupaná nejrůznějšími workshopy a dalšími aktivitami. Člověk málem nevěděl, co vyzkoušet dříve.

Večer po osmé hodině jsem se sešel s ostatními přáteli pod hlavním velkým pódiem, kde probíhal večerní program. Na louce pod pódiem již bylo několik tisíc lidí a když báječná večerní show byla uzavírána festivalovou hymnou Real Life, celá louka skákala, tančila a zpívala – nezapomenutelný zážitek.

Ani nevím jak a najednou na dveře klepala půlnoc. Byl tedy nejvyšší čas vydat se domů a po tomto úžasném a náročném dni plném zábavy, hudby, workshopů a shledání se s mnoha přáteli, si odpočinout a nabrat síly do dalšího festivalového dne. =)

David Strádal



FOTO: J. V. HÝNEK



POZVÁNKA NA 1. PLES

MATEŘSKÉHO CENTRA NA POŘÍČÍ YMCA PRAHA

KTERÝ SE KONÁ
DNE 17. ŘÍJNA 2008 OD 20 HOD.
V KLUBU U PANNY MARIE SNĚŽNÉ

PROGRAM:

TANEC
(K TANCÍ A POSLECHU HRAJE SKUPINA M. RAZÁKOVÉ)

MILÍ HOSTÉ
TOMBOLA

SLOVEM BUDE PROVÁZET TOMÁŠ KUČERA

VSTUPENKY ZAKOUPÍTE
V MATEŘSKÉM CENTRU NA POŘÍČÍ,
PALÁC YMCA U JANY JALOVCOVÉ.

CENA VSTUPENKY 100 KČ

TATO AKCE JE FINANČNĚ PODPOROVÁNA
MĚSTSKOU ČÁSTÍ PRAHY 1

DOBROVOLNÍCI FESTIVALU YMCA EUROPE 2008

Anna Abelová + Tereza Bednaříková + Anna Benýšková + Emanuel Bláha + Pavel Bláha + Pavlína Buzková + Anna Čápková + Marie Čašková + Veronika Čupová + Edita Džakoualnova + Magdalena Dolejšová + Jitka Dušková + Martina Dvoráková + Jiří Foltá + Darina Vargova + Adam Hamr + Martina Hanzlíková + Tereza Hejnová + Klára Holubová + Radovan Holý + Kristýna Horanská + Julie Hrnčířová + Ester Hubená + Magdalena Hubená + Lenka Hučková + Tereza Hudcová + Petr Chlápek + Klára Chlápková + Veronika Jemelíková + Jakub Kadeřávek + Nikola Kočí + Tereza Koláčková + Nela Králová + Štěpán Krátký + Samuel Krupa + Hana Kubátová + Martin Kučera + Petra Kudelová + Petra Longinová + Anna Měkutová + Romana Michnová + Jana Mydlilová + Radka Nedbalová + Alena Novotná + Thorfinn Novotný + Dalibor Orava + Jiří Pánek + Kateřina Pirklová + Tereza Pištorová + Vladimíra Poliaková + Tobiáš Potoček + Kateřina Potyzsová + Eva Priknerová + Michal Pruseňovský + Daniela Rajner + Filip Rainoch + Anna Remesová + Dominika Saktorová + Viridiana Sayegh + Lenka Skalníková + Jakub Slováček + Josefina Smolková + Michal Soldán + Anna Stachová + David Strádal + Vladimír Skuta + Arnošt Štěpán + Dorota Tylová + Karolina Tylová + David Valík + Šárka Velínská + Jana Veselá + Zuzana Vyjálalová + Mirjam Welszarova + Lucie Zadražilová + Kristýna Zapletalová + Karel Zástava + Jonáš Zbožíček + Radim Žárský + Dagmar Ždychová

Tito všichni s nadšením přispěli k úspěchu festivalu i City Action.

Všem patří velký dík!


Michael Erdinger, generální sekretář

Anketa s dobrovolníky festivalu



FOTO: J. V. HYNEK

Petr Chlápek

1. Dostal jsem za úkol být k ruce na úseku, který zajišťoval festival po technické stránce. Velel tomu nějaký slavný Ymkař, říkalo se mu Ian Luck. Takže to asi bylo štěstí, že mně přidělili zrovna k němu. Choval se k nám slušně a s porozuměním, i když by z nás asi někdy nejráději bouchal. Často docházelo k nedorozuměním, především po telefonu. Ale respektoval, když měl někdo odpracováno a čas vypršel. A tak jsem se mohl podívat na profíky, kteří dělali svou práci asi hodně dobře, a přitom byli nenápadní, jako by o ně nešlo. A taky že nešlo, stali se služebníky a to si zaslouží vždycky obdiv. Kde by se s tím dneska člověk tak samozřejmě setkal že?

2. Setkání s lidmi, které jsem vozil v autě na letiště. Někdy obyčejní a skromní lidé na pódiu zazářili jako hvězdy, a já věřím, že to hvězdy určitě byly, jen u nás málo známé. Jindy to bylo zase vidět jakou kreativitu a míru pracovitosti mnohé Ymky v sobě ještě stále mají. Musel jsem jako farář obdivovat Church tent a jiné aktivity, i to že se křesťanství na festivale nechouloilo někde v koutě, ale vytvářelo sebevědomou kostru setkávání. Hodně jsem načerpal i pro svou praxi. To nám v naší rozdrobené Ymce chybí a na to si stýská. Ale jistě se s tím dá něco dělat. Hlavně mi zůstanou před očima ty spousty laskavých a normálně slušných lidí, kteří udělali mnoho proto, abychom se všichni společně cítili pokud možno dobře.

1. Kde jsi na festivale pracoval/a jako dobrovolník? A jak to šlo?

2. Co byl tvůj nejlepší zážitek na festivale? Na co budeš rád/a vzpomínat?

Anna Abelová

1. Prodávala jsem lístky. Myslím, že se utřilo dost peněz, nicméně Češi si lístek nemohli vůbec dovolit, vzhledem k tomu, že denní stál 1.400 Kč. Chápu, že si YMCA chtěla vydělat nějaké peníze, ale myslím, že ji to mezi lidmi neudělalo dobré jméno. I některým cizincům se částka zdála přemrštěná. A tak jsem si často musela vyslechnout stížnosti, krom toho si mnozí lístek ani nekoupili. Jinak šlo vše dobře.

2. Celý festival měl pohodovou atmosféru, nejvíc se mi asi líbila tensingová vystoupení. A samozřejmě večerní programy.



Nikola Kočí

1. V sobotu jsem pracovala s jednou velmi sympatickou dívčinou na autobusové zastávce Dejvická, kde měli přijíždět účastníci festivalu z letiště. To bylo velmi vtipné. Přijeli tam sice dva účastníci, kteří potřebovali naši pomoc, ale nejvíce jsme radily s cestou různým cizím lidem, kteří cestovali z letiště a o Ymce ani nikdy neslyšeli :-). Měli jsme tam zpočátku být od 8 do 14 hodin, ale ve 12 hod přijela našťástí Maruška a pověděla nám, že máme jet domů.



V neděli jsem byla na letišti. Super zážitek :-). Výsledek? V Norsku zřejmě nemají autobusy. Když si vzpomenu, jaké zmatky vznikaly, když se měli Norové dopravit na autobusovou zastávku. :-)

V průběhu festivalu jsem pracovala na hlavní bráně. Od 14 do 16:30 hod a pak od 21 do 23 hod. Byla to super pohoda :-). Z hlavního vchodu jsme viděli skoro na celý festival, což bylo pochopitelně moc výhodné a užitečné. Pro nás u vstupu přímo bezvadné. Celou šichtu jsem většinou seděla na židličce a koukala se lidem na zápěstí, zdali mají páseček. Občas se stalo, že někdo pásek neměl, a tak jsme ho jednoduše poslali na pokladnu a bylo vyřízeno. Dle mého názoru jsem obdržela tu nejlepší práci, jakou jsem jen obdržet mohla. Žádný stresy hele... :-) No a Praha taky vykonala své...

2. Ráda budu vzpomínat na to, jak mě u brány neustále zdravily neznámé tváře cizích krajín :-). Samý skvělí lidé, kam se člověk podíval. Večer mi zase přáli dobrou noc a pořád se na mě někdo pěkně usmíval. Nejlepší zážitek fakt nevím... Ono potkalo mě mnoho pěkných příhod a zážitků... Uchvacující bylo například slyšet festivalovou píseň na hlavní stage, nebo zpívat Nory narozeninovou píseň pro tensing. :-)



Thorfinn Novotný

1. Převážně na hlavní bráně festivalového areálu. A myslím, že to byl pro dobrovolníka nejlepší možný „džob“! Denně jsem se setkával s většinou všech účastníků festivalu, když jich na sedm a půl tisíce proudilo branou neustále sem a tam!

Během pěti dní nekonečného „Good afternoon!“ a „Next time use the exit, please!“ mi po třech dnech začal odcházet hlas... našťástí čtvrtého dne se rozhodl zase vrátit, a tak jsem mohl bez přestání a bez obav pokračovat.

Občas, jsme museli řešit nějaké ty problémy a hlavolamky, ale právě to mě hodně bavilo.

Nejkrásnější pro mne ale bylo, učit se spolu se svým maďarským kolegou, zdravít všechny v jejich rodném jazyce.

Bylo opravdu velmi příjemné dělat lidem radost, a tak jsem ke konci festivalu ovládal všemožné pozdravy a fráze, od islandského „Dobrou noc.“ přes mexické „Zdravím tě, příteli.“ až po rumunské (a mé nejoblíbenější) „Jsi opravdu velmi úžasná Dívka!“-)



2. Nejlepšími zážitky pro mne zůstanou setkání se starými přáteli, protože pokaždé to může být naposledy, co je ve svém životě spatřím, a potkávání nových přátel.

Na tomto festivale to byl asi čas, strávený s mými rumunskými, velice blízkými a starými přáteli (kdy jsem dokonce stihl i ztratit srdce pro jednu překrásnou duši), pak poznání svého vlasatého dvojčete z Německa – všichni si nás donekonečna pletli jednoho s druhým!

A nakonec velice procítěné a emotivní spříznění duší s jedním „homie“ z Manchesteru (asi dvoumetrový černoch Trevor),

Filip Rajnoch

1. Pracoval jsem jako pomocný line manager pro české dobrovolníky, program manager pro City Action a pomocník festival managera.

No... práce bylo stále dost :-). Myslím si, že úkoly byly dobře připravené a lidi ve všech sekcích výborně zkoordinovaní, tudíž nebyl žádný problém hladce spolupracovat s lidmi pod i nad Vámi. Chyběl mi možná delší čas na přípravu jednotlivých věcí před festivalem.

2. Rozloučení a proslovy line manageru pro dobrovolníky poslední den v Rolling Globe. A pak asi 15 min. (jediných 15 min.) u hlavního podia, co jsem si naseř čas se tam podívat.

1. Kde jsi na festivale pracoval/a jako dobrovolník? A jak to šlo?
2. Co byl tvůj nejlepší zážitek na festivale? Na co budeš rád/a vzpomínat?

Šárka Velínská

1. Pracovala jsem jako dobrovolník v Communication centre. Šlo to skvěle, naše vedoucí byly dvě Němky, které nám vyhověly prakticky ve všem, co jsme potřebovali (prohodit si služby apod.), měla jsem možnost seznámit se se spoustou účastníků, kteří k nám přicházeli s dotazy a problémy.. Rozložení služeb bylo natolik dobré, že jsem stihla všechny části programu, o které jsem stála.



2. Asi závěrečná show v pátek a poté koncert na Main stage Iry Losco, atmosféra byla skvělá..

10 let

TenSingu Mělník

Ahoj kamarádi mělnického TenSingu,

je to právě deset let, co jsme se poprvé sešli na evangelické faře a zahájili premiérovou zkoušku TenSingu na Mělníku.

Vyšlo to takhle přesně na rok, což s vámi chceme oslavit v sobotu 18. října 2008 odpoledne a večer v Husově domě.

Přijíždět můžete už po poledni a kdykoli v průběhu odpoledne - to abychom na sebe navzájem měli dost času (zajímavý doprovodný program začne v 18 hodin!!).

Chceme se s vámi vidět, poklábosit, pobavit se, pobavit vás, pojist i popít něco dobrého a zhodnotit tu dekádu :)

Připravíme doprovodný kulturní program v podobě mělnické retrospektivy, a dokonce živého vystoupení tensingových vykopávek!

Nenechte si tohle ujít, protože kdoví, co bude za deset let!

*Vaši Mělničáci
(za ně Opoč, Janička, Bond)*

Důležitá informace:

sobota 18. října, Husův dům v mělnické Krombholcově ulici

- zhruba v 18.00 začne doprovodný program (doporučujeme u toho být)

- přijíždět můžete již po poledni, třeba se s námi podílet na přípravě oslavného menu nebo prostě dělat, co libo

- jak říká tensingová filosofie, proces je důležitější než výsledek, a tak jde hlavně o to sejít se (někdy i po letech), vidět se a pobavit se

- partnera nebo partnerku v případě vašeho zájmu vzít můžete :)

Takže se na vás těšíme!

TENSING
Mělník



Slaví své 10. narozeniny

Drží(me) se dobře...
UŽ 10 let



Kde: Husův dům
u evang. kostela
Kdy: sobota 18. 10.
odpoledne
Co: Kapela, sbor,
drama, tanec
...a hlavně oslava!

Tento plakát je soukromou pozvánkou. Přijď!

David Strádal

1. Pracoval jsem jako JUMPER, česky by se dala tato dobrovolnická funkce přeložit jako „děvče pro všechno“. :-) A tím pádem jsem se dostal k nejroznějším činnostem – od roznášení obědů pro dobrovolníky, kteří koordinovali ubytování na jednotlivých vysokoškolských kolejích po Praze, přes kontrolu vjezdů a výjezdů aut do festivalového prostoru na „Main Gate for Car“, či koordinaci účastníků festivalu při vydávání stravy, až k uklízení odpadků odhozených na zem účastníky. Práci jsem si nadmíru užíval a povětšinou probíhala bez větších problémů.



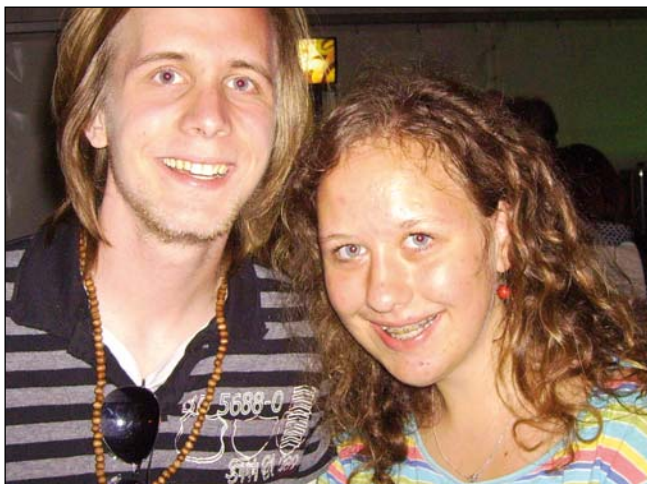
A to i přesto, že moje jazyková vybavenost je hodně omezená. Nejvíce se mi na této práci dobrovolníka líbilo, že i po práci zbyl čas na „užití“ si festivalu z pohledu klasického účastníka (původně práce dobrovolníka byla navržena na 6 hodin denně, praxe ukázala, že potřeba Jumpera bude asi 6-8 hodin denně).

2. Nejlepší zážitek? Tak těch bylo několik.. :-) Ale určitě to, že jsem se zde mohl setkat a pokecat s mnoha známými i neznámými lidmi z TenSingu, pak koncert TS BB :-), a ještě bych zmínil, že se mi fakt líbilo rozestavení Festivalové vesnice v prostorách Výstaviště. A na co budu vzpomínat? Tak určitě na „hymnu“ Real life, která mi bude znít v uších ještě asi hodně dlouho :-).

Josefina Smolková

1. Pracovala jsem na ubytování na jedné z pražských kolejí. Byli tam hlavně Švýcaři a Rumuni, dohromady jich mohlo být tak 900 a měly jsme je tam na starost jen dvě dobrovolnice. První den jsme je ubytovávaly, pak jsme na budově vždy v noci přespávaly jako tzv. „noční pohotovost“. Nakonec jsme musely samozřejmě všechny vyprovodit a dát vše do pořádku. Někdy to byl trochu boj, personál hostelu nebyl vždy zrovna přívětivý, ale celkově to vnímám hlavně jako skvělý zážitek a zkušenost :o)

2. Celý festival byl pro mě ohromujícím zážitkem, který ve mně probudil nové velkolepé plány do budoucnosti. Jako by mi otevřel oči v mých možnostech. Člověk náhle vidí jak je svět velký a kolik má možností. Mám chuť jít dělat něco šilného a bláznivého!!!! A to vše jen díky lidem a atmosféře na festivalu....



1. Kde jsi na festivale pracoval/a jako dobrovolník? A jak to šlo?

2. Co byl tvůj nejlepší zážitek na festivale? Na co budeš rád/a vzpomínat?

Tereza Hudecová

1. Pracovala jsem jako dobrovolník, který měl na starosti ubytování zahraničních dobrovolníků na festivalu i samotných účastníků, fungovali jsme jako spojky v dorozumívání s vrátnicemi na jednotlivých strahovských kolejích. Zároveň jsme měli za úkol řešit během dne nejen technické, ale v některých případech i osobní problémy, které postupně vznikaly. Myslím si, že to celé v rámci možností dopadlo nad očekávání dobře. A pevně doufám, že jsme se své práce, které bylo relativně hodně, zhostili dobře.

2. Určitě na lidi, se kterými jsem se v rámci festivalu seznámila. Rozhodně, ale vedou momenty, které jsme zažili v rámci řešení problémů, protože to byly velmi úsměvné momenty a kuriozity. A asi nejlepší dojem ve mně zanechal čtvrtěční průvod centrem Prahy v rámci upozornění veřejnosti na probíhající akci apod. Spolu s mojí kamarádkou jsme vedli běloruské seskupení a ty dívčiny byly super, to bylo podle mě vyvrcholení celého našeho snažení. Také jsem si moc užívala konec, ač je to paradox, protože jsme se na něj vůbec netěšila, ale když jsem viděla ten kus dobře odvedené práce, trochu unavené, ale šťastné obličeje všech dobrovolníků, tak mě zalil blažený pocit, po celém týdnu dřiny jsme viděli ohromný výsledek.



Dorota Tylšová

1. Pracovala jsem na Jižním Městě na

kolejích a měla jsem za úkol ubytovat účastníky festivalu a být k dispozici v nočních hodinách, kdyby se náhodou něco semlelo.

Někdy to šlo hůře, někdy lépe. :-)
Záleželo na skupině, pokud měla seznam účastníků v pořádku vyplněný se všemi potřebnými údaji, nebyl problém a mohla se snadno odbavit. :-)

2. Můj nejlepší zážitek a na co budu ráda vzpomínat byl asi ten, že jsem se zúčastnila workshopu - stepdance, který vedli Nizozemci.



Jakub Kadeřávek

1. Pracoval jsem jako jumper, tudíž jsem dělal, co bylo potřeba. Šlo to celkem dobře, ale bylo pár slabších momentů, ale to asi všude ;-).

2. City Action, kde jsem byl se skupinou z Německa (ale byli tam lidi z celého světa Kolumbie, Indie,...)

Hana Kubátová

1. Jako Jumper, šlo to podle toho jaká byla práce. Někdy nuda, někdy celkem síla.

2. Poslední večer, kdy jsem se dostala k hlavnímu podiu jako security a mohla jsem si užít písničky jako například Real Life. A City Action, kdy jsem se setkala s anglicky mluvícími dětmi.



Radka Nedbalová

1. Na festival jsem pracovala v Patio Café, kde jsme připravovali hotdogy, hamburgery, saláty a sendviče. Práce nebyla náročná, ale občas jsme nestíhali a na jídlo se čekalo v poměrně dlouhé frontě. Pracovala jsem se skvělými lidmi jako byl Kei, Mirek, Jiřka, Martina, Rob, Katie, Jolie a další.

2. Nelze říci, co bylo mým nejlepším zážitkem. Poznala jsem spoustu lidí z celého světa. Všichni byli milí a přátelští. Ne festivalu bylo mnoho aktivit a workshopů, na něž se také nedá zapomenout. Shrnu-li to: festival byl můj nejlepší zážitek.

**Díky všem dobrovolníkům festivalu!
Bez vás by to nešlo, byli jste skvělí!
Těšíme se na další spolupráci!**

GOSPEL NIGHT

2008

O co jde?

Gospel Night je předvánoční (adventní) koncert, kde k poslechu zaznívají Gospely, Chvály, ale i mnohé další zajímavé písně v podání TenSingů z ČR (= mladé amatérské skupiny organizované křesťanským sdružením YMCA)

Kdy bude?

V pátek 5. 12. 2008, od 19:00 hod.

Kde bude?

V kostele sv. Klimenta
farního sboru ČCE
Klimentská 18, 110 00 Praha 1

Jaké je téma letošní Gospel Night?

Porozumění

Kdo bude vystupovat?

Tensingáři z ČR

Vstupné?

Dobrovolné :)

Srdečně Vás zve:

YMCA Praha, Křesťanské sdružení mladých lidí
sekretariát na Poříčí 12, 110 00 Praha 1
tel. 224872128, praha@ymca.cz
<http://www.praha.ymca.cz>

City Action dopadla na jedničku

Na počátku srpna proběhl v Praze na Výstavišti velký Festival YMCA Europe 2008. Byla to akce ve velkém stylu - 7000 účastníků z 54 zemí světa, obrovská pódia, spousta zajímavých aktivit - od koncertů, her, workshopů na především sociální témata, outdoorových aktivit, až po bohoslužby či aktivity výtvarné a jinak kreativní.

Jeden den však byl ve festivalovém programu zcela speciální. Byl to čtvrtek 7. 8. odpoledne a pod názvem City Action YMCA aneb Praha dnes patří mladým! ho pořádala YMCA v ČR a probíhal na třech pražských náměstích - Ovocném trhu, nám. Míru a Karlově. Jeho cílem bylo ukázat Pražanům co probíhá celý týden na Výstavišti - tedy co je YMCA, čemu se věnuje, jaký duch v ní panuje, co je schopna nabídnout.

Díky mnoha dobrovolníkům, kteří by si určitě zasloužili alespoň jmenovité uvedení v tomto článku neb byli skvělí, se celý program opravdu bezvadně vydařil. Ovocný trh nabídl ukázkou sportovních aktivit - korfbalu, indiaky, volejbalu a fotbalu. Každý okolojdoucí měl možnost si hry vyzkoušet.

Karlovo náměstí nabídlo outdoorové aktivity a také nejrůznější hry pro děti. Jít středem Prahy a narazit v parku na týpí a podsadové stany či lezeckou stěnu - to se nevidí každý den. Především zahraniční návštěvníci byli celí bez sebe z obyčejných chůd a nutno dodat, že především pro mexické a brazilské testery této tradiční zábavy to byl velmi tvrdý oříšek, de facto nebyli schopni na chůdu ani nastoupit a to byly velmi nízké. Zato u lezecké stěny se řada mladých lidí, ale i dětí ukázala jako velmi schopná. Také netradiční hry lákaly pozornost - simulace svazování nohou dobytku pomocí tří svázaných tenisových míčků, rutinní to činnost argentinských honáků se ukázala jako hodně zajímavá. Pro menší děti tu byly různé soutěže o bonbony, stavění z kostek, malování apod.

Na náměstí Míru se pro změnu zase tančilo, zpívalo, hrálo divadlo a de facto i baletilo. Několik mladých lidí předvedlo i scénku, secvičenou na workshopu v rámci festivalu. Jejím tématem byl rok 1968 a protagonisté se snažili publiku představit, co všechno se v tomto roce ve světě událo. Objevila se tam například válka ve Vietnamu, atentát na J. F. Kennedyho a M. L. Kinga a samozřejmě také okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy. To že se mladá generace zajímá o podobné věci a dokáže je navíc velmi neformálním, přesto podstatu vystihujícím způsobem, předat ostatním vrstevníkům, mě opravdu zaujalo a potěšilo. Na pódium se vystřídal mladí z Finska, Ukrajiny, Nizozemí i České republiky. Publikum však bylo ještě internacionálnější.

Všechna tři náměstí spojovala Tramvaj YMCA, která zdarma vozila veřejnost na jednotlivé aktivity, ale usměvaví dobrovolníci také cestujícím předávali základní informace ať už o právě probíhající City Action či o YMCA jako takové.

Všechny tyto aktivity proběhly jen díky obrovskému nasazení a schopnostem mnoha dobrovolníků. Bylo by super,

kdyby se nám podařilo tuto partu lidí udržet, protože s nimi bychom se nebáli jít do žádné další akce. Navíc to byla první velká zkušenost s podobně velkým projektem pro drtivou většinu z nich a přesto vše dopadlo na jedničku!

Akci se nám navíc podařilo i dobře „mediálně prodat“, takže vliv této akce určitě zvýšil povědomí o YMCA v celé republice. Teď jde jen o to, aby naše YMCA dokázala být otevřená novým příležitostem a své aktivity rozšiřovat a prohlubovat.

J. V. Hynek





Pár slov k anketě

Podíváte-li se na výsledky ankety získané prostřednictvím hlasování na webu časopisu Protein, zjistíte, že na položebou otázku jsme dostali odpovědi velmi vyrovnané. Je to překvapující či ne? Sám nevím. Mám ale zato, že tento výsledek může naznačovat širokou pestrost aktivit YMCA, a že tedy záleží na tom, s čím konkrétním se veřejnost setká, případně co využije.




Druhou důležitou výpovědí ankety může být také odpovědnost za program, který určitý má vedoucí na starosti - vede-li například sportovní kroužek a vede jej dobře, pak může být veřejnost pravděpodobněji naladěna očekávat, že i tábor pořádaný YMCA bude kvalitní. není-li však spokojen s vedoucím na táboře, pak asi těžko přihlásí své dítě do nějaké celoroční aktivity pro děti a mládež, i když jej vede jiná osoba či úplně jiné sdružení.

V rámci City Action se nám podařilo YMCA prezenovat jako organizaci nabízející pestrou paletu aktivit pro děti a mládež, bylo by zajímavé zjistit, nakolik takováto akce změnila pohled těch pražanů, kteří akci zaregistrovali.

J. V. Hynek

ANKETA z/2008

Co se vám vybaví jako první při zaslechnutí slova YMCA?

Děti a mládež		(260 hl.)
Sport		(200 hl.)
Ubytování		(210 hl.)
Křesťanství		(210 hl.)
Tábory		(195 hl.)

Celkem hlasovalo: 1075

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Deník trosečníka II



na velkém britském ostrově

FOTO: J. V. HYNEK

YMCA nabízí mladým lidem možnost vycestovat na zkušenou do světa. Existuje řada programů, díky nimž můžete takovouto cestu podniknout. Jednou z nich je také pobyt v outdoorovém centru YMCA v britském Lakeside. Momentálně tuto příležitost využívá jistý Aleš, který je navíc velký psavec, takže máte díky němu možnost nahlédnout přímo do centra dění a třeba se pro takovouto cestu také rozhodnout.

Neděle, 16. března 2008 (T+11). Pracovníci v centru jsou milí, usměvaví lidé, neustále se zdravící a se zájmem o to, co jsem dnes dělal, jak se dnes mám, jakou jsem měl noc, jak mi chutnalo jídlo, atd. Možná ale, a to je dost pravděpodobné, že to je jen pár naučených a neustále se opakujících frází. Možná je to jen takový zvyk. Možná že ne a já se mýlím.

Zajímavé je, že při jídle se tu neříká dobrou chuť. Zkusil jsem to jen jednou při obědě, všichni se na mě nevěřícně podívali, ještě se mě zeptali, co že jsem to řekl a potom odpověděli něco v tom smyslu, že si chutnat samozřejmě nechají.

Všelijak zde komolí mé jméno. Někdo si už zvykl a říká mi Aleš, někomu to dělá problémy a říká mi Ališ, Ales, Andreas a nejčastěji Alex. Mě to nevadí, spíš mi to přijde lecky vtípné.

Středa, 19. března 2008 (T+14). Dnes je tomu čtrnáct dní, co jsem sám ze svobodné vůle odcestoval za moře a bez nátlaku přistál na ostrově za účelem rozšiřování obzorů, zdomácnění cizího jazyka a spousty dalších věcí, na které přijdu až časem. Pravda, ostrov není pustý, takže jako Robinson si tu zrovna nepřipadám. Ostatně Pátka tu taky postrádám a stále jsem ještě nenašel vhodný míč k výrobě pana Willsona. Jak už jsem dříve poznamenal, domorodci jsou tu milí a přívětiví lidé. Tedy alespoň většina z nich. Naštěstí jsem zatím nenatrefil na vyložený opak přívětivého a milého člověka, takže můj první dojem zůstává nezkažený.

Jelikož je YMCA dobročinná organizace a ne výdělečné outdoorové centrum jako desítky jiných, podporovaná státem a živá také z darů různých zdejších lordů, sirů a princezen, člověka, ženoucího se jen za mamonem tohoto světa tu zde nepotkáte. Pracuje zde i na částečný úvazek stařík jménem

John. Ve tváři se mu stále zračí šibalský úsměv a je s ním legrace. V úterý přišel a říkal: „Dnes je pátek, to to letí, jakoby včera bylo pondělí.“, pomyslel jsem si: „Chudák, už se mu to na stará kolena plete v hlavě.“, až poté jsem se dozvěděl, že pracuje jen dva dny v týdnu, a to v pondělí a v úterý. Jindy zase John přišel a pozdravil mě „Dobre rauno, Aleš“. To ho naučil David.

Měl jsem příležitost ochutnat zdejší brambůrky. První vypadaly velice lákavě, ale chutnaly jako mýdlo. Dozvěděl jsem se, že zde lidé, a nejčastěji děti, lupínky přímo milují a dávají si je jako přílohu k všelijakým jídlům a třeba i do toustů. Mají jich tady nepřeberné množství a další možnost k ochutnání mi poskytl sobotní výlet s Davidem, kdy jsme místo oběda dostali na cestu svačínové balíčky. Můj obsahoval dva tousty s výbornou pomazánkou, tyčinku Mars, pomerančové pitíčko, jablko a sáček brambůrků. A ne ledajakých. Po prvním velkém kousku jsem uvažoval, jestli sousto vyplivnout anebo rychle spolknout, jelikož takovou chuť jsem dosud nepoznal. David mi přeložil název na balíčku, který zněl: „Octové brambůrky“. Nabídl mi svoje sýrové a já je s vděkem přijal.

A je tu další středa! *Středa, 26. března 2008 (T+21)*. Venku pro změnu mrholí a je něco kolem 8°C. Nedá se nic dělat, musím s pravdou ven. Posledních pár dní dost vzpomínám a občas se mi zasteskne po domově. Naštěstí tu mám stále co dělat, takže čas mi tu rychle utíká a nemám tolik prostoru zabývat se takovými myšlenkami.

Ještě jsem nepopsal rutinu svých pracovních dní. Tak do toho! Vstávám dvanáct minut před osmou hodinou abych byl v 8a.m. na snídani. Snídám zdravé cereálie, zalité mlékem a k tomu nezdravou moca-kávu, jako takové lehké nakopnutí do nového dne. Od půl deváté mi začíná směna. Zajdu do Netopýří jeskyně, kde většinou sedíme ještě do devíti. Eileen rozdává úkoly a my jdeme na věc. K uklízení je tu vcelku dost budov, komplex je to poměrně veliký a rozhodně se nedá stihnout uklidit ho najednou. Jen po malých částech. Pracujeme do půl jedenácté, kdy je čas na čaj a sušenky, pro některé dámy čas na zaslouženou cigaretku a káfičko. A v jedenáct zpátky do práce. Ale jen na hodinu, poté odcházíme na oběd. Po obědě začínáme v jednu hodinu opět pracovat, a to až do půl třetí, kdy je znovu čas na čaj a sušenky a některé silnější povahy vražedná kombinace cigaretka a káfičko. A znovu hurá do práce, která v pět hodin odpoledne končí večeří. Toť má pracovní rutina a po ní odpočinek, vyplněný nejrůznější činností.

Týden je dlouhá doba a přihodilo se toho dost. Zmíním se tedy o některých závažných událostech, co týden dal.

První, rozhodně důležitou událostí bylo, že jednoho večera přinesl David do chatky pivo. „Budvar!“, zaradoval jsem se. Leč, nebyl to Budvar, ale Budweiser, dovezený až z daleké Ameriky. Rozhodně se jeho chuť nedá srovnávat s naším pravým Českým Budvarem, ale dal se vypít. To mi nedělalo žádné problémy. V pátek začal foukat silný vítr a na jezeře se objevily vlny jako na mořské hladině.

Tentokrát jsem si v práci „vystřelil“ já z Jamie. Uklízeli jsme

budovu v jižním kempu a připravovali ji na nedělní tradiční nadační Velikonoční běh. Na mobilu má nastaveno hvízdnutí. Takové to, jako když mužský za procházející sličnou ženou hvízdne k ocenění jejího půvabu a krásy. To se mi podařilo vcelku věrohodně napodobit, když Jamie procházela kolem mě. Okamžitě vytáhla mobil z kapsy a nevěřícně



FOTO: AUTOR (viz obsah fotografie)

procházela obsah zpráv. Nová SMS však nikde! Po chvíli vyptávání se kolegyn, jestli náhodou nepřišla zpráva některé z nich, případně jestli si některá nezměnila vyzvánění na svém přístroji, jsem se neudržel a začal se smát. Následovala krátká rozcvička v podobě obíhání stolů v prostorách jídelny.

V sobotu silný studený vítr neustával, přesto jsme se s Davidem vydali na další z výletů. Tentokrát za domkem Beatrix Potter, slavné to místní spisovatelky dětských knížek. Mimochodem, byl o ní natočen, prý, moc pěkný film – to vím jen z vyprávění.

Nebe bylo plné mraků, ale většinou nám štěstí přálo a na cestu nám svítilo slunce, osvětlující svými paprsky okolní horská panoramata. Ten den jsme mohli ujít střízlivým odhadem 25 km.

V neděli se konal zmiňovaný Velikonoční běh. Byl jsem přiřazen k parkovacímu týmu. Já, který neumím pořádně anglicky jsem celý den naváděl řidiče k parkovacím místům a poskytoval informace, týkající se cesty ze Severního do Jižního kempu a odpovídal na všetečné dotazy účastníků závodu. A leckdy jsem nerozuměl ani slovo z kladené otázky, to když mluvili moc rychle nebo byli z jiného kraje. Akcenty mi dávají pořádně zabrat! Ale všichni se mnou měli tu trpělivost a vyslechli mé kostrbaté vysvětlování až do konce. Jednou jsem se natolik zamotal do svého výkladu, že jsem nakonec usoudil, že bude lepší odkázat je na neda-leko stojícího ředitele zdejšího centra. „Běžte k tomu velkému chlapíkovi, on vám řekne víc ...“, rezignoval

jsem. S chápatým úsměvem mi poděkovali a odešli. Glen Duclos, ředitel místního centra, je vskutku prostorově veliký muž indiánského vzezření. David říkal, že pochází odněkud z Malaisie.

Na Velikonoční pondělí sněžilo. Nežli však vločky dopadly na zem, roztály. Když jsem se ptal místních, jestli tu drží nějakou tradici, odpověděli: „Ne, ... ačkoliv, vlastně ano, koulíme čokoládová vajíčka ze stráně a chytáme je“. To se s naším pěkným českým zvykem nedá absolutně srovnávat!

V úterý přišel do Jeskyně stařík John a povídá mi: „Slyšel jsem, že prý s námi půjdeš z Kesswicku do Barrow, potřebuju tvoje jméno“. O pochodu jsem pár slov prohodil s Davidem, který se hodlá zúčastnit. Jedná se o 40 mil (cca 64 km) pěší chůze horskou krajinou. Tůra se bude konat 12. května, slíbil jsem, že pokud tu ještě budu, zúčastním se.

Sobota, 29. března 2008 (T+24). Dnes jsem se probudil do krásného slunečného rána. David si potřebuje něco zařídit v bance v městě Barrow, vzdáleném cca 34 km. Na dnešek nemám nic v plánu, tak vyrážím s ním. Ačkoli ráno bylo jako malované, cestou, kolem poledne, začalo hustě pršet a až do večera už nepřestalo. V Barrow jdeme do banky, kde si k nám po chvíli přisedá starší muž a snaží se s námi navázat hovor. Zjišťujíc, že jsme z Čech, podle něho z východního bloku, začíná hovor stáčet k politice, zejména se pak soustředí na komunismus a fašismus. S Davidem jsme se na sebe podívali, popřáli jsme mu pěkný den a odcházíme. Lehce jsme poobědvali, dali si kafičko a dezert v občerstvení na nedaleké tržnici a zamířili jsme do místního námořního muzea. Z muzea jsem však z nedostatku času viděl pouze vstupní halu a pár exponátů. Poté jsme zamířili k přístavišti, kde kotví stará ponorka a několik vojenských křižníků. Barrow je známo svými obřími loděnicemi. Předminulý rok ze zdejší továrny doprovázena velikými oslavami, kterých se zúčastnil i sám princ Charles, vyplula moderní jaderná ponorka.

Britská armáda je jednou z největších na světě. To nám také v Lakeside dokazují časté nízké přelety stíhaček, vrtulových letadel a helikoptér všech druhů a velikostí. Mám na ně spádeno, rád bych alespoň jeden stroj vyfotil, létají totiž opravdu nízko nad jezerem, občas dělají i zajímavé akrobatické kousky. Bohužel létají také dost rychle, zejména u stíhaček je viditelný přelet jen otázkou pár vteřin takže zatím je skóre asi 23:0 pro lelectvo a Aleš utřel nos.

Neděle, 30. března 2008 (T+25). Ráno je trochu zima, větrno, ale slunečno a já s Lukášem a Davidem vyrážíme do nedalekého, asi patnáct kilometrů vzdáleného, kostelíku do Haverthwaite na mši. Lukáš má auto teprve dva týdny, je to malý Rover tuzemské výroby. Sedím vpředu na místě spolujezdce, ale po pár kilometrech bych dal kdovíco za to, kdyby volant a pedály byly umístěny právě na mé straně,



FOTO: J. V. HÝNEK

jak je to zvykem u nás doma. Když jsme vyjžděli a Lukášovi několikrát „chcíp“ motor při rozjezdu na zpátečku, byl jsem ještě docela v klidu. Ale po několika stech metrech svižné jízdy úzkými uličkami, plných zatáček, kdy se Lukášovo auto téměř dotýkalo malebných zídek, lemujících okraje silnice a má kolena při každém potenciálním střetu málem řadila rychlosti na šajtrpáce, se mi celá situace začala zdát podivná. Při vjezdu na větší silnici o dvou pruzích v jednom směru se poměry ještě více zhoršily a já byl skutečně vyděšen. Lukáš, váhavě vjíždějíc do pomalejšího pruhu se bez rozmyslu vrhá do pruhu rychlejšího. Sportovní vůz značky BMW však situaci zvládl na jedničku a s přátelským máváním z okénka a za troubení klaksonu nás předjel v pomalejším pruhu a zmizel v dále. Po příjezdu se dozvídám, že Lukáš vlastní řidičský průkaz teprve měsíc a ještě není moc zvyklý na řízení vlevo. Kostelík byl pěkný, stejně tak i mše. Lidí moc nepřišlo, ale byli milí a přátelsky se nás vyptávali na všechno možné a sem tam o něčem zavtipkovali, ale tomu jsem nerozuměl.

Úterý, 1. dubna 2008 (T+27). Eve odešla. Zmýlil jsem se, když jsem si myslel, že to neudělá. Jammie říkala, že odešla proto, že se jí tu nelíbilo. Když jsem se ptal co přesně se jí tu nelíbilo, odpověděla s pokrčením ramen, že všechno. Ale každý tu na to má jiný názor, takže pravá příčina mi asi zůstane navždy utajena.

Dnes jsem s Davidem navštívil jeho lekce angličtiny v Ulverstonu. Zeptal jsem se lektorky, jestli by bylo možné abych na zkoušku zůstal na první hodinu, přesvědčil se, zda mi bude výuka vyhovovat a po skončení se rozhodl k případnému pokračování. Souhlasila. Na hodinu přišly také dvě polky, Italka a Slovenka a celý kurz, trvajíc dvě hodiny, proběhl v příjemné atmosféře v prostorách zdejší knihovny.

Slovenka Lenka, se mě v průběhu lekce na něco polohlasně ptala a já jí zprvu vůbec nerozuměl, až potom mi došlo, že na mě mluví rodným jazykem a ne anglicky.

Po skončení lekce jsem se ještě zeptal na cenu, činící 40 liber za tříměsíční cyklus. Když si to spočítáte, je to zhruba poloviční cena kurzovního u nás. A to bych nebyl já abych nechtěl něco extra, proto jsem ještě nadhodil, jestli by bylo možné platit kurz týdně, jelikož tu na celé tři měsíce nezůstanu, poněvadž kolem poloviny května plánuji odlet zpátky domů. Na to mi lektorka odpověděla, že neví, ale že se zeptá a ať prý přijdu příště. Po lekci jsme měli ještě dobrou hodinu času, tak jsme zavítali do Chippy Bank nebo také Fish and Chips restaurace, o které se lektorka na hodině zmiňovala. Zde v Anglii je to tradiční jídlo. Obalená treska s hranolkami a hrouda hrachové kaše k tomu. Celkem dobré, ale že by to bylo něco extra, to zase „zlatá“ svíčková! Domů jsme odjeli Double-deckerem, patrovým autobusem. Tedy domů, do vesnice Newby Bridge, odkud to máme ještě tři čtvrtě hodiny pěší chůze, protože do YMCA žádný vlak, autobus, či loď nejedí.

Středa, 2. dubna 2008 (T+28). Malá partička mladých lidí se nás sešla na břehu jezera a vyrážíme na večerní projíždku na kánoích. Hladina je klidná, je bezvětří a večerní červánky zbarvují zasněžené hory na severu do růžova. Plujeme podél břehu jezera, kolem útesů, lesíků, luk, plných bečících ovcí a jehňátek, až k samému konci jezera, kde jezero zvolna přechází v řeku. Během plavby nás dohnala další skupinka lidí z centra, takže je nás už velká skupina. Na chvíli zastavujeme u hotelu Swan v Newby Bridge, kde valná většina doplňuje spotřebovanou energii v místní restauraci. Za šera se vracíme proti proudu a později po klidné hladině jezera zpět do centra. Celkem jsme urazili cca 10 km. Příjemně unavený dopisují tyto řádky a jdu spát.

Sobota, 5. dubna 2008 (T+31). Je tu další sobota a znovu s Davidem zvedáme kotvy a vyrážíme za dalším dobrodružstvím. Tentokrát máme namířeno na jih do Ulverstonu a jeho blízkého okolí.

Po rychlé snídani jdeme pěšky do Newby Bridge, odkud dále cestujeme autobusem. V Ulverstonu jsme něco kolem půl desáté a míříme za místní dominantou – majákem, postaveným na vysokém kopci nad městem jako památník nějakému jistě důležitému člověku, co tu kdysi žil. Místní této stavbě přezdívají Pepper Pot, tedy pepřenka, což dostatečně vystihuje její tvar. V závětří majáku jsme lehce poobědvali, pokochali se pěkným výhledem na město, moře a vzdálené hory a jdeme dál. Po břehu dnes již nepoužívaného kanálu, spojnice města s mořem, jsme dorazili až k mořskému pobřeží. Moře tu není moc hluboké, je plné písku a střídání přílivu a odlivu, kdy silný proud kalné písčité vody plyne dál do moře a zase zpět, z něj dělá velmi nebezpečné místo.

Putujeme podél pobřeží až k zahradám Monks Priory – převorství, kde žijí buddhističtí mniši. Zahradou, plnou staletých stromů, tichých a klidných zákoutí a nádherně vonících rozkvetlých keřů, přicházíme ke starobylému zámku. Je to tu opravdová oáza klidu. Ochetní usměvaví mniši nám dovolují nahlédnout do jejich nového templu. Je to stavba čtvercového půdorysu, plná soch a zlatých buddhistických znaků. Jako by sem vůbec nepatřila. Kontrast mezi starým chrámem v zámku a novým templem je veliký. Je to jako místo z jiné planety. Pouští nás dovnitř a my, znavení cestou, tu hodinu, která náramně rychle uběhla, odpočíváme a vyrážíme zpět do města na autobus.

Autobus jsme nestihli o pár minut. Ve všední den tu autobusy jezdí každou hodinu, ale jelikož je sobota, podle jízdního řádu jede další a poslední autobus až před desátou hodinou večer. Navrhují stop, a tak jdeme na nejbližší výpadek z města.

Bezmála hodinu stojíme a stopujeme, ale nikdo nám nestaví. V tom vidíme autobus, který očividně jede námi požadovaným směrem, projel kolem nás a nechává nás s otevřenou pusou stát daleko za sebou a mizí v nedaleké zatáčce. Co teď? Rozhodli jsme se zkusit ještě deset minut stopovat a potom zajít zpět do města zjistit, kde se stala chyba. To ale už nezjistíme, protože kolem projelo auto, které nám zastavuje. V autě sedí Lenka, spolužačka z lekcí angličtiny. Nabízí nám odvoz, ale jelikož se vrací z práce domů sem do Ulverstonu, její nabídku s díky odmítáme, že si nějak poradíme a jí nebudeme zdržovat. Přeje nám tedy hodně štěstí a odjíždí. Po chvíli se k nám pěšky vrací a ptá se nás, jestli nechceme zajít k ní domů na čaj a něco k jídlu, že prý nám tu stejně nikdo nezastaví, protože stopujeme na místě, kde auta zastavit nesmí. To nám mělo dojít už dřív, že Angličané jsou dbalí zákonů a pravidel rozhodně víc, než jsme na to zvyklí u nás. Její nabídku přijímáme, i když trochu s rozpaky, jelikož žije s přítelem, kterého měl možnost poznat David při předchozí návštěvě u nich doma po jedné z anglických lekcí. A teď máme přijít na neohlášenou návštěvu rovnou dva. Jak se na to asi bude tvářit?



FOTO: J. V. HYNEK

(pokračování příště)

Svátek dětí v Neveklově

Kdo byl v neděli 1. června 2008 v Neveklově, mohl si všimnout nepravidelné městské vlakové dopravy, která vozila účastníky Dětského dne kolem Neveklova. Nástupní i výstupní stanice vláčku byla u brány parku, kde probíhaly i všechny ostatní atrakce. Děti si mohly zaskákat v pytli, svážet se na raftu nebo přelézt přes potok po lávce z lan.

Několik soutěží bylo zaměřeno na ochranu přírody a myslivost, svou disciplínu pro děti měli i hasiči a dále děti zaujal například kolovrátek, petangue nebo ochutnávka ovoce poslepu. Děkujeme myslivcům, kteří zatroubili lovecké fanfáry a další upřímný dík i obdiv patří neveklovským hasičům, kteří dětem předvedli dokonce dva zásahy, a to hašení požáru i vyprošťování řidiče z auta. K tomu všemu hrála skupina Kabrňáci z Diagnostického ústavu v Tloskově.

Pořadatelem této akce bylo občanské sdružení YMCA Neveklov, spolu s Okresním mysliveckým spolkem - kulturní a propagační komisí, Českým svazem ochránců přírody Benešov a Domem dětí a mládeže Benešov. Za spolupráci a pomoc děkujeme neveklovským hasičům, Sokolu Neveklov, Městskému úřadu Neveklov, Středočeskému kraji a firmě VHS, s.r.o.

Markéta Doušová, YMCA Neveklov

FOTO: VÁCLAV DOUŠA



Tensing Mělník pověst svým zakladatelům nepokazil



Mělnický Tensing se drží už deset let dobře. A předvedl to, když v plné síle patnácti hlasů představil svůj program na výročním koncertě, který proběhl v červnu v Husově domě na Mělníku.

Návštěvníky koncertu, mezi kterými nechyběli staří mělničtí fosilové, pobavilo po dlouhé době srozumitelné a velice vtipné výroční drama, a rozezpívaly svěží talenty mělnického TS. Nová kapela pod vedením Martina Bubiho Dvořáka předvedla skvělý výkon a ukázala, že ani improvizace v případě zapomenutí textu zpěváka pro ni není žádný problém.

Martina Karnoltová spolu s paní Šestákovou, dobré duše mělnického TS, na závěr koncertu předaly s proslovem a gratulací za YMCA Mělník narozeninový dort, který jsme si potom v zákulisí pořádně vychutnali. :-)

Tensingové oslavy ale pro letos ještě neskončily! Všichni, kteří kdy prošli mělnickým tensingem, se v říjnu sejdou a uspořádají koncert na mělnické evangelické faře, kde se mělnický TS narodil, a kde taky pořád žije.

Eliška Venglařová, YMCA Mělník

Double double... MISTŘI, MISTŘI!!!



FOTO: ARCHIV AUTORA

Tak se nám to podařilo !!! :-)

V Prostějově se korfbalistům YMCA Znojmo podařilo získat oba české tituly.

Dorost zvítězil 18:9 a A-tým 15:14.

Co bych k oběma utkáním řekl? Asi toto: "Dorost nastoupil ve složení čtyřek Žák, Veselý, Hlávková a Boorová. Tato čtveřice začala v obraně. Do útoku pak nastoupila čtyřka Hanáček, Chlumský J., Buchtová a Kovalovská.

Když jsem viděl jak se kolínští rozhazují, tak jsem měl opravdu obavu z utkání. Začátek utkání patřil jasně Kolínu. Nám to nešlo, nevím čím to bylo, možná nervozitou. Ale každá druhá nahrávka byla tragická. Kolín měl v počátku brutálním způsobem navrch, ale prosazoval se jen dobrou střelou z větší vzdálenosti.

Osobně mi úvod připomínal film Rocky...lepší soupeř vždy do Rockyho bušil, co to šlo, ale on ne a ne se položit. Kolín do nás opravdu bušil, ale ne a ne pořádně odskočit, přestože jsme zahodili 2 penalty. Tím se zřejmě vyčerpali a svou nekoncentrovaností nám povolili téměř dorovnat skóre z 1:4, aspoň myslím, na poločasových 5:6.

V pauze jsme si řekli, co bychom měli změnit a kde asi byla příčina našeho tragického začátku. K Ivanovi, nejlepšímu střelci Znojma, jsme dostřídali Luboše Chlumského, od kterého jsme čekali super skok a pomoci Ivanovi. To Luboš splnil bez chyby. První desetiminutovka druhého poločasu patřila k nejlepšímu korbalu, co dorost za celou sezónu předváděl.

Dokázali jsme skórovat pětkrát v řadě a Kolín se položil. Za stavu 12:7, jsme už věděli, že to máme doma. Ještě se nám podařilo zatlouct pár hřebíčků a závěrečné skóre 18:9 bylo naprosto luxusní. "Sloni" podíl na vítězství měl Ivan, který skóroval 9x a když se zamyslím, tak si nevzpomínám, že by kdy kdo dal v zápase víc košů. Jednou proti Budkám v semifinále se mi podařilo to stejné ale jinak si nevzpomínám.

Takže když shrnu. Začátek tragický, ale nepoložili jsme se. Konec prvního poločasu a začátek druhého byl fenomenální, to už jsme dělali minimum chyb a dařilo se nám to, co Kolínu ne, proměňovat šance.

A na závěru už jen Mistři, mistři :-)

Z finále Áčka jsem neměl takovou obavu jak z dorosteneckého finále. Do útoku šli Podzemský, Malačka P, Šebelová, Spěšná. V obraně pak nestoupila Simonidesová, Zábajová, Malačka J. a Buchta. Nástup našich do utkání byl

víc než dobrý, měli jsme super pohyb i vynikající střelbu. Za 10 minut jsme vedli 6:0 a jen jsem si pomyslel ať to nepokračuje stejným tempem, protože debakl by nebyl hezký pro vrchol korfbalové sezóny. Na to jsem asi neměl ani pomyslet, protože od té doby se nám přestalo dařit. Zhoršili jsme se ve všech herních činnostech. Poločas skončil myslím naším vedením 9:5. Kolín se nepoložil a začal postupně dotahovat.

Mistři, mistři!

Takže máme double. Můj obdiv patří našim fandům, bez kterých by finále a celá atmosféra v Prostějově nebyla tak dobrá. Byl to pro ně těžký den. Ráno vyjžděli o půl osmé a vraceli se až o půl deváté. Takže bezesporu velmi náročný den i pro ně a velký podíl na titulech patří i jim.



FOTO: ARCHIV AUTORA

Druhý poločas patřil jasně jemu, my jsme se nadále trápili a už se začali bát o výsledek. Nejspíš jsem udělal chybu, že jsem k Jeňovi nedostřídal Pařeza. Kolín se dotáhl na dva koše a měl psychicky opravdu navrch. Asi 4 minuty před koncem, kdy jsme vedli o 3 a Ruda měl vyloženou šanci asi 2 metry od koše, která se mu nepodařila proměnit, se lámal chleba. Kolín naopak z protiútku skóroval. Trenér tam poslal Honzíčka a už točil sestavy ve snaze ještě zvrátit nepříznivé skóre. Myslím, že všichni nově příchozí skórovali. Minutu do konce se skóre přiblížilo na rozdíl jediného koše. Závěrečný hvizd rozhodčího ukončil utkání skórem 15:14 pro Znojmo.

Mistři, mistři :-)

Toto utkání mi trochu připomínalo to dorostenecké jen v opačném gardu. Začátek jsme přepálili a ke konci už neměli tolik síl. O koše se více méně podělili všichni naši hráči, a co by rády slyšely holky: daly o koš víc jak kluci :-).

Celou sezónu nás podporovali a stáli při nás. Díky! Chlumští, Hanáčci, Kovalovští, Boorovi, Podzemští, Medkovi, Žákovi, Spěšní, bubeníci, všichni, co nás podporovali... DÍKY!

Nejen, že jsme vyhráli obě finále, ale z Prostějova si odváží i fandové obě první ceny, kterými byly vozy Škoda (i když pouze na víkend). Šťastnými vítězi byli Medkovi a Boorovi. :-)

Martin Žák, YMCA Znojmo

Na webu <http://msznojmo.tym.cz> najdete velmi pečlivě zdokumentovanou činnost korfbalového týmu YMCA Znojmo, včetně spousty videí.

ČESKÁ PREZENTACE NA FESTIVALU YMCA EUROPE 2008

V rámci festivalu existovala také „Global Village and EXPO-Area“, tedy prostor, kde měly národní YMCA své stánky, kde se mohly prezentovat. Každý se snažil představit svou zemi i svou YMCA nějakým přitažlivým způsobem a řekněme si to hned na úvod - Český stánek patřil jednoznačně k nejlepším! ;-)



FOTO: URŠULA

Byl také v neustálém obležení a to hlavně proto, že se na něm děly různé aktivity - nebyly v něm jen propagační materiály.

Mohli jste v něm potkat například elektronický kvíz s otázkami o České republice - každá otázka měla tři možnosti odpovědi a pokud jste zmáčkli tlačítko u té správné, pak se rozsvítilo zelené světýlko. Zájemců bylo hodně, ale správných odpovědí jen minimum. To, že snad jen 5% návštěvníků vědělo, že Jaromír Jágr je hokejista a ne operní zpěvák, nás všechny dost překvapilo. Byla tu i časová osa se základními daty naší YMCA zasazenými do historického kontextu naší země.

Dále tu byly workshopy - např. navlékání korálků - což způsobilo nával zdobných národů z jihoamerického kontinentu a také zemí bývalého Sovětského svazu. Výroba barevných dopisních obálek pomocí pěny na holení zvedla údivem obočí snad každému okoloidoucímu. Díky Moniko a Hančí!

Z dílny Kely a Mazutky (dvou výtvarně nadaných bývalých tensingářek) pocházela velká kresba pejska a kočičky ala Josef Čapek, do jejichž vystřížených obličejů jste mohli vsunout ten vlastní a přátelé vás mohli vyfotit jak visíte na prádelní šňůře. Aby každý věděl co že se mu to přihodilo dostal každý tuto pohádku v angličtině či němčině, aby si ji mohl třeba před spaním přečíst a tak přičichnout k českému kulturnímu odkazu.

Celý stánek vymysleli, připravili a ošetřovali nadšení dobrovolníci, kterým patří velký dík - naši YMCA reprezentovali skvěle!

J. V. Hynek





YMCA Europe 2008 CITY ACTION sekce OUTDOOR & SKAUTING

READY...

V termínu 3. – 9. srpna 2008 se v Praze konal další ymkařský festival, tentokrát s názvem YMCA Europe 2008. Jeho nedílnou součástí byla City Action – iniciativa české Ymky s cílem představit co možná nejširší spektrum aktivit, které může současná YMCA v ČR nabídnout veřejnosti.

Již koncem roku 2007 byla započata komunikace s YMCA T.S., zda by si vzala na starosti přípravu programu sekce Outdoor & Skauting (O & S). Ještě dnes si živě pamatuji první důležitý krok, který nastartoval přípravný proces; byla jím návštěva Berušky (Kristiny Ambrožové [tehdy ještě Otřísalové]) na pracovním setkání YMCA T.S. na TZ Smraďavka, kde představila Festival a všechny nadchla propagačním videem.

STEADY...

Přípravný tým sekce O & S ve složení David Veve Vlašic, Pavel Paulo Urban, Roman Kmotr Válek spolupracoval a plnil jednotlivé fáze přípravy programu, které byly stanoveny na pracovních schůzkách celého realizačního týmu CA na Ústředí YMCA v ČR v Praze.

Za místo, kde měl proběhnout program, bylo vybráno Karlovo náměstí, o jehož jižní část jsme se dělili s dětskou sekcí. Velká travnatá plocha, množství stromů (potřebných k plánovaným aktivitám), výborná dostupnost, ...; nejen tyto aspekty slibovaly úspěšné zhodnocení našeho snažení.

Původní skladba aktivit obsahovala: stavbu podsadových stanů, tee-pee, mobilní lezeckou věž (YMCA Holandsko),

stavbu věže z přepravek a další drobné dovednostní, soutěžní, zábavné hry a hříčky. Jak se později ukázalo, Holanďanům se nepodařilo jejich záměr s dovozem a představením stavby a provozu mobilní lezecké věže uskutečnit; příště to prý budou muset lépe promyslet. Na další zádrhel jsme narazili při jednáních s odborem životního prostředí MČ Prahy 2. Pro lehce adrenalinovou „stavbu věže z přepravek“ jsme požadovali povolení vjezdu lehkého jeřábu, který měl sloužit k jištění účastníků – stavařů, a k vytvoření několika málo lanových překážek jsme hodlali využít vzrostlé stromy. Ani jeden z požadavků nenašel na OŽP pochopení.

GO!

Po několikaměsíčním snažení nadešel den D. Čtvrteční ranní vymetená obloha nás ujistila o tom, že se předpověď meteorologů o tropickém dni vyplní. Jádro realizačního týmu se rozrostlo o 3 děvčata z brněnského dívčího oddílu Severky. Vše bylo připraveno a tak jsme vyrazili směr Karlovo náměstí, kde na nás již čekalo dalších 7 festivalových dobrovolníků. Na nic jsme nečekali a všichni se s chutí pustili do stavby stanů a přípravy aktivit. Mezitím dorazila mobilní lezecká věž, kterou jsme objednali v Písku. Pozitivně nás překvapil přístup majitele věže, který nám zdarma poskytl jistící pomůcky, lana a navíc slevu. Potěšilo nás též zapojení německých a norských skautů, kteří program obohatili svými drobnými hrami a soutěžemi.

Ve 13.00 hod. bylo vše připraveno a my čekali na první návštěvníky, kteří se začali trousit okolo 14.00. Chvilí nato se začaly valit zástupy potencionálních „zákazníků“ (z větší míry

festivalových). Asi největší zájem byl o lezeckou stěnu; její 4 cesty obtížnosti vyzkoušelo za 4 hodiny provozu odhadem 150 lezců. Ovšem na dalších stanovištích se organizátoři taky nenudili. Práci nám trochu znepríjemňovalo všudypřítomné vedro, o dodržování pitného režimu se staraly naše pozorné hostesky.

Po skončení programu v 18 hod. jsme se pustili do demon-
táže, balení a nakládání materiálu. Co se týče úklidu náměstí,
byl jsem mile překvapen tím, že si většina návštěvníků odpad-
ky odnesla nebo vyhodila do připravených odpadkových košů;
tím pádem nám úklid nezabral více než 15 minut.

FINISH

Celá City Action, sekce Outdoor & Skauting, proběhla bez
sebemenejších potíží, problémů, zranění, účastníci si odnesli
spoustu příjemných zážitků ze čtvrtého odpoledne prožité-
ho na Karlově náměstí v Praze. Pro celý realizační tým to byla
velká příležitost otestovat své schopnosti s organizací větší
akce, ale hlavně načerpání nových zkušeností, které využije
třeba na příštím YMCA Europe 2013.

PODĚKOVÁNÍ A VELKÝ DÍK PATŘÍ:

- členům Ústředí YMCA v ČR, kteří pomohli se zařizováním,
přípravami, jednáním na úřadech
- realizačnímu týmu a dobrovolníkům z YMCA T.S. a Festi-
valu
- Mařce za půjčení tyčí k tee-pee
- Monči za jištění na lezecké věži
- p. Altmanovi z firmy Lezeto za půjčení lezecké věže
- všem účastníkům City Action a za účast a vzorné chování
(hlavně na věži)
- Pánu Bohu za pomoc, sílu a za to, že nad námi držel svou
ochrannou ruku.

Na spolupráci při přípravách dalšího festivalu YMCA Europe
se těší

David Veve Vlašic, YMCA T. S.



KŘEŠŤANSKÁ REVUE

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 4/2008

CIVILNÍ A OBČANSKÉ NÁBOŽENSTVÍ

TÉMA

- Jakub S. Trojan: Civilní interpretace – ještě dnes?
Miloš Mrázek: Stále inspirující teorie občanského ná-
boženství
D. Novák: The Emerging Church – vynořující se církev
Pavel Keřkovský: Postsekulární svět
Jiří Unger: Robert N. Bellah – nechtěný velekněz „Civil
religion“

ČASOVÉ ÚVAHY

- Jiří Schneider: Ach, ten církevní majetek!
Jiří Přibáň: Když sytí hladovému věř
Daniel Anýž: Koho budou volit američtí evangelikálové?

ESEJE A STUDIE

- Lukáš Klíma: „Upír“ ve Starém zákoně
Pavol Bargár: Mýtus a skutečnost

ROZHOVOR

- S Tomášem Halíkem o Husovi a českém civilním ná-
boženství (Jiří Schneider)

DOKUMENTY

- B. Komárková: Několik poznámek k civilní interpretaci

RECENZE

- Věra Tydlitátová: Stromy ve starozákonní tradici (Milan
Balabán)
Ján Komorovský: Boží štát v pralesoch a savanách Para-
gajaja (Štefan Šrobár)

POEZIE - Markéta Libolová

KULTURA - Bathory (Pavol Bargár)

DISKUZE - Víra jako změna smýšlení (Jan Šimsa)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6x ročně, 28. dne sudého
měsíce. Předplatné na rok činí 250 Kč.

Objednávka předplatného:
predplatne@krestanskarevue.cz.

KŘEŠŤANSKÁ REVUE
ETF UK Černá 9, p.p. 529, 115 55 Praha 1
redakce@krestanskarevue.cz
www.krestanskarevue.cz



Beat of life TSCZ 2008 Holčovice

FOTO: ARCHIV AUTORA

Konečně! Právě dnes je tak dlouho očekávaný den - 7. 7. 2008, kdy začíná tensingový tábor.

Spolu s dalšími devíti tensingáři vyrazím z hlavního nádraží města Prahy...

Čekala nás dlouhá cesta, ale všichni jsme se těšili. A bylo na co! Hned po příjezdu a rychlém seznámení s dalšími účastníky TSCZ 2008 (i s tensingárema ze Slovenska) se na nás vrhla partička nemocničního personálu, v které jsme po dramatickém tanci na oblíbený song z českého seriálu Sanitka poznali své vedoucí. Večer prvního dne tábora byl završen Zuzčiným zamyšlením o cestování, turistice, ztrácení se a šťastných návratech. Hned na druhý den jsme se většinu myšlenek z pondělního zamyšlení mohli vyzkoušet na vlastní kůži. Čekal nás totiž Survival.

A abychom si ho všichni opravdu pořádně užili, tak všichni vedoucí se ještě v brzkých ranních hodinách záhadně vypařili. Zanechali nám pouze dopis a v něm mapku se základními instrukcemi. Řádně jsme se nasnídali, dovybavili se sváčkou na cestu a vyrazili po skupinkách podle mapky. Záhadou, která všem vrtala hlavou, bylo, že každá skupinka vyrazila úplně jinam. Ani nám to však mnoho nevadilo, protože díky krásnému počasí jsme si opravdu a doslova mohli konečně až teď užívat krásy okolní krajiny Jeseníků. Velmi brzy jsme pochopili, že Jeseníky jsou hory, protože nás čekalo strmé stoupání lesem. Asi v polovině kopce jsme ale objevili

nádherné místo se sametovou lesní travičkou ozářené příjemnými dopoledními paprsky slunce. Zastávka, odpočinek a první pauza na sváčku byla na tomto kouzelném místě jasnou volbou. Tato pauza na sváčku se nám tak zalíbila, že jsme ji úspěšně opakovali minimálně na každém druhém kilometru a občas i častěji =).

V průběhu našeho putování jsme sem tam narazili na nějaké naše vedoucí, u kterých jsme si opět udělali krátkou pauzu :-D. Ovšem na jídlo nebylo ani pomyslení, protože pro nás měli připravené všelijaké úkoly. Např.: naučit se nazpaměť latinský text - u toho jsem myslel, že se mi uvaří mozkové závity :-D. Poslední stanoviště jsme si ale myslím užili všichni nejvíce. Čekaly na nás totiž „lanové aktivity“.

Již jenom pohled na lana uvázaná v lese mezi stromy u nás probudil novou energii a vlnu nadšení. Ani samotní instruktoři nechtěli věřit, že již máme za sebou přes třicet kilometrů celodenního pochodu. A ač se nám ani moc nechtělo, tak protože se již začalo stmívat, museli jsme se vydat na poslední úsek naší cesty - cestu zpět na základnu. A jelikož již jsme byli unavení a boleli nás nohy, tak jsme si jako zkušení koumáci

a turisté na mapě našli neplánovanou zkratku. Mezitím se již totálně setmělo a abychom vůbec viděli na cestu, tak jsme si museli svítit baterkami. Nakonec se ukázala naše zkratka jako nejakčnejší a nejdobrodružnější část českého survivalu :-D. Ale více si nechte vyprávět od někoho ze skupinky „Rychlá rota“.

Hlavní je, že jsme dorazili na naši táborovou základnu Avion v Holčovicích všichni zdraví a šťastní, i když unavení =).

Další táborové dny již probíhaly podle pravidelného programu: budíček, společný tanec, snídaně, ranní zamyšlení se nad písničkami, zkouška sboru, workshopy (kapela, minichoir, drama, tanec), oběd, pauza na odpočinek (při obzvláště pěkném počasí obohacená o koupání v místní říčce), workshopy, zkouška sboru, večeře, večerní program, zamyšlení a zasloužený spánek. Především večerní programy byly vždy unikátním zpestřením dne. Ať již vzpomenu Memorál Františka Kroužila, Tré faktor, Detektivní středověké drama, Tančírnu, Diskuzní pořad Mužena, netradiční workshopy s ohněm, či Cestu světla, vždy se mi koutky zvedají do úsměvu a musím smeknout klobouk před všemi vedoucími, kteří tyto programy chystali.

Vyvrcholením celého tensingového tábora byla veřejná - Open-air - generála v Holčovicích a následně druhý den opět Open-air koncert v nedaleké lázeňské obci Karlova studánka. Myslím, že se nám koncert výjimečně vydařil a důkazem toho byla i velké množství dalších a dalších přicházejících diváků, kteří nás nadšeně podporovali potleskem. Mezi nimi nemohli chybět ani někteří tensingáři z blízkých měst, kteří se letos TSCZ 2008 neúčastnili, ale přesto nás přijeli nadšeně podporit.

Na tomto místě bych chtěl také vyjádřit velký dík ostravským tensingářům, kteří nejenže sami přijeli a nazvučili nás, ale ještě navíc nám přivezli další důležité díly aparatury, bez které by koncert nedostal ty správné grády - díky! Když už jsem u děkování, tak určitě nesmím zapomenout poděkovat křesťanskému sdružení YMCA DAP, které celý tábor zajišťovalo (prostřednictvím vedoucích) po organizační stránce. A díky také patří rekreačnímu středisku Avion v Holčovicích, kde se moc pěkně starali nejen o naše „hladová bříška“ =).

Poslední táborový večer probíhalo vyhlášení celotáborové soutěže „Radovanova hodina pravdy“, kde předem vylosovaní účastníci měli předvést zadané úkoly. Ať již se jednalo o cirkusácké žonglování míčky, artisticko-atleticko-gymnastickou chůzi po rukou, či hudební produkci známé písně Falling slowly, všem patří velké uznání a zaslouženě dostali sladkou odměnu. Následovalo tzv.: „dobíjení baterek“. Určitě si ale nikdo nesmíte představovat, že si každý vytáhl nabíječku a přichnul ji do sítě, to ne :-D. Šlo o to zanechat druhému vzkaz na jeho baterce na zádech a tím mu doplnit energii. Díky moc všem za vaše vzkazy ;-). Díky všem, kteří jste byli letos na TSCZ - jste moc prima =). A vy co jste to letos prošvihli, tak příští rok neváhejte a přijedte! ;-)

TSCZ 2008 vivat!!

Dawe :)



SeZam

Setkání zaměstnanců YMCA proběhne

v termínu 6. - 8. října 2008.

Běleč, Tábor J. A. Komenského

Akce, která se bez vás neobejde!

Čarodějnice na Jižák přiletěly o den dříve



FOTO: ARCHIV AUTORKY

Na zahradu v Modletické ulici přiletěly čarodějnice už o den dříve. V úterý 29. dubna se zde konal 3. ročník akce Čarodějnice na Jižáku. Pro všechny věkové kategorie byly uspořádány turnaje v ping-pongu a stolním fotbálku, soutěže, hry a grilování. Celou akci úspěšně ukončilo představení žonglérů s ohněm.

„Čarodějnice na Jižáku“ jsou tradičně pořádány společnými silami všech nízkoprahových služeb pro děti a mládež na Jižním Městě. Letos se do přípravy zapojili kromě občanského sdružení YMCA Praha také streetworkerka MČ Praha 11 a občanská sdružení Proxima Sociale a Laso.

Díky nepříznivému počasí byli pořadatelé nuceni velkou část akce přesunout ze zahrady do prostor nízkoprahového klubu Dixie a částečně do klubu D.N.A., který jindy pořádá koncerty, výstavy i klidná kulturní posezení. Ani déšť však návštěvníky neodradil a nakonec se jich sešlo více než 80.

Pro děti od 6 do 13 let byly připraveny soutěže, hry, žonglování a samozřejmě výroba a pálení čarodějnic. Mládež od 13 do 18 let si mohla vyzkoušet mixování hudby na gramofonech DJ Vrátí a ukázat vlastní nápady na výtvarném graffiti workshopu.

Děti se v soutěžích snažily nasbírat co nejvíc bodů a v přestávkách si ještě stihly opékat buřty a klobásy. Nakonec byli vyhlášeni vítězové a sladkou odměnu si domů odnesli i ti, kdo se nedostali na první místa. Také turnaje v ping-pongu a stolním fotbálku měly dramatické finále a vítězové sklídili při předávání cen zasloužený potlesk, který točila i místní televize Aktual.

Na Jižním Městě v současnosti fungují čtyři nízkoprahové kluby, které působí ve třech lokalitách Opatov, Chodov

a Háje. Dva z těchto čtyř klubů provozuje na Jižním Městě YMCA Praha o.s. Organizace společných akcí je výsledkem dlouhodobé spolupráce při pomáhání dětem a mládeži v obtížných životních situacích a v zapojení se do běžného života dospělých.

Denisa Dohányosová

PROXIMA SOCIALE, YMCA PRAHA A LASO, O. S.

ČARODĚJNICE NA JIŽÁKU

SOUTĚŽE
HRY
VÝTVARNÉ DÍLNY
SPORTOVNÍ TURNAJE
ŽONGLOVÁNÍ
OHŇ & BUŘTY
PÁLENÍ ČARODĚJNICE
HUDEBNÍ PRODUKCE
FIRESHOW

KDY:
ÚTĚRY
29. 4. 2008
OD 15:00

KDE:
ZAHRADA
U KLUBU D.N.A.
(MODLETICKÁ
ULICE)

AKCE JE BEZ ALKOHOLU A BEZ DROG!!

PRÁHA PRAHA PRAHA PRAHA
Nadace Vodafone Česká republika
praha 11
norway grants
nadační rozvoje občanské společnosti
eea grants

*Projekt nízkoprahového klubu Jižní pól je spolufinancován z programu Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, Magistrátu hlavního města Prahy, Nadace Vodafone ČR a MČ Praha 11.

Nový web ymca.cz

a upravený web časopisu Protein

Po sedmi letech se web ymca.cz dočkal zcela nové podoby. Máme zato, že je pěkný, přehledný a užitečný.

Obsahuje základní informace o YMCA, o programech a aktivitách a akcích, o kolektivních členech YMCA atp.

Důležitou součástí webu je i sekce Servis KČ, která je určena právě kolektivním členům YMCA. Obsahuje informace důležité pro fungování lokální YMCA - o pojištění, důležitých termínech, nabídku propagačních materiálů, informace o práci na rozvoji YMCA, ale i o možnosti editace webu ymca.cz.

Uvnitř Servisu KČ je i Archiv dokumentů YMCA (dostupný i přes samostatnou doménu www.dokumenty.ymca.cz - heslo stejné jako do Servisu KČ), kde najdete zápisy z jednání orgánů YMCA, informace, tabulky k dotacím MŠMT, k Vnitřním grantům, ale i loga YMCA pro potřeby vaší prezentace, různé formuláře a směrnice a další dokumenty. Obsah tohoto archivu budeme postupně doplňovat.

Zásadní věcí nového webu je ale jeho redakční systém, který umožňuje nejen jednoduchou správu a aktualizaci webu ymca.cz, ale nabízí možnost vytvoření zcela samostatného webu pro každého kolektivního člena YMCA v ČR a to zdarma. Web má propracovaný systém umožňující zobrazování či nezobrazování různých funkčních prvků a také volbu různých barevných mutací.

Také web časopisu Protein prošel mírnou úpravou - rozšířením prezentace na 1000 pixelů a úpravou archivu čísel, který byl rozdělen pro přehlednost do jednotlivých ročníků. Také řazení článků je oproti dosavadní verzi dopilované.

Oba weby však potřebují být živé! Ale to už záleží také na vašich příspěvcích. ;-)

J. V. Hynek

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

Duchovní základy YMCA

YMCA je od svého založení křesťanskou organizací. Stejně dlouho však přináší velmi otevřený prostor a komunikuje napříč různými duchovními tradicemi. Jaká je v tomto smyslu dnešní YMCA? U nás i ve světě?

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je 20. 10. 2008!

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz



10. československ^ý

TEENSINGOVY

Festival



High Quality

24.-28. 10. 08

Koncert pro veřejnost
30 Kč 27.10



Opava



MŠMT

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY